

2015-07-09

Kauno apygardos prokuratūros Alytaus apylinkės prokuratūrai

APSKUNDIMAS

Jums apskundžiu Alytaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato viešosios tvarkos skyriaus prevencijos poskyrio 2015-06-30 nutarimą Nr. 52-S-34669 atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, kuriuo atsakyta į mano 2015-06-21 pareiškimą Nr. 0115000340045.

Policijos pareigūnas Ramūnas Griškonis nustatė, "kad 2015-06-21 apie 19.00 val, būnant namuose, Alytaus r., Butrimonių sen., Eičiūnų k., pas jį [mane] atėjo Eimantas Vervečka, kuris pradėjo grasinti susidorojimu, sudavė smūgius į petį." Jis vis dėl to nusprendė, "Iš surinktos medžiagos matyti, kad šio įvykio metu E.Vervečkos veiksniuose realių grasinimų kuriais būtų kėsinęsis į A.J.Kulikausko sveikatą, gyvybę ar turtą nebuvo, todėl pagrindo manyti, kad grasinimai bus įvykdyti nėra."

Nesutinku su šiomis išvadomis. Prašau nuodugnesnio tyrimo. Pabrėžiu, jog kaip tik turiu rimtą pagrindą bijoti Eimanto Vervečkos grasinimų. Siūlau būdų, kaip tai nuodugniau ištirti. Taip pat abejoju ar pareigūnas Ramūnas Griškonis norėjo šį klausimą nuodugniai ištirti.

Eimanto Vervečkos grasinimai yra rimti

Eimantas Vervečka mane mušė. Su koku tikslu? Akivaizdu, jog jisai norėjo iššaukti muštynes. Aš tam jo norui nepasidaviau. Tačiau jeigu būčiau jam teisėtai atkirtęs, tai jisai kaip tik būtų mane apdaužęs. Jis lengvai būtų man sudaužęs akinius. Teisėtose muštynėse man grėstų netekti akių, grėstų smūgiai į galvą, į šonkaulius, į inkstus. Jeigu teisėtai ginčiausi peiliu, grėstų ir mirtis.

Eimantas Vervečka yra plačiai žinomas, kaip įžūlus mušeika. Mano kaimynas Eimantas Sakavičius 2015-07-07 man pasakojo, kad po šių įvykių Eimantas Vervečka užkabino vyrą Butrimonyse, kuris jį taip sumušė, jog kitą rytą Eimantas Vervečka tam vyrui paskambino jo atsiprašyti.

Eimantas Vervečka savo akyse yra teisus ir netgi mano skriaudžiamas. Eimantas Vervečka savo liudijimu neigia, kad atėjo į mano namus ir neigia, kad mane mušė. Jisai kaip tik teisina save, jog būtent aš esu prieš jį nusikaltęs, nes jį "primygtinai" įkalbinėjau eiti į koplyčią melstis, priekaištauju dėl gėrimo ir giminaičio girdymo alkoholiu. Jis akivaizdžiai meluoja ir savo melu save teisina ir drąsina.

Eimantas Vervečka nepakelia savo gyvenimo ir ieško kaltų. Aš su juo iš esmės bendravau tik vieną kartą, 2014 m. rudenį, mano kaimyno, jo dėdės Vytauto Vervečkos virtuvėje, Eičiūnų kaime, kur Vytautui, Danutei ir jų dukrai Virginijai girdint ramiai Eimantui išdėsčiau, kaip manau, jog jisai tyčia girdo Vytautą, kaip matau jog nuo to kenčia visa šeima, taip kad jeigu nesusivaldyčiau - ogi susivaldau - betgi jeigu nesusivaldyčiau, jam nusukčiau kaklą ir sudraskyčiau jo odinį švarką - betgi susivaldau. Jisai šitą ramiai išklause ir įsiminė. O retkarčiais pasimeldžiu su Danute, Virginija ir Vytautu ir taip sutampa, Vytautas šimet žymiai mažiau geria. Akivaizdu iš Eimanto Vervečkos žodžių ir jo elgesio, kad mano maldos kelia Eimantui siaubą ir jisai ieško, kaip jas sustabdyti.

Eimantą Vervečką gali padrąsinti policijos neveiksmingumas. Jis mano kieme kaip tik ragino mane skambinti Pivašiūnų policijai, ir tikino, kad jam nieko neatsitiks.

Aplamai, Eimantas Vervečka man niekaip nerodė jokio polinkio varžytis. Kai jis grasino, kad manęs

"nebebus", ir paprašiau, kad patikslintų, ar jisai grasina mane nužudyti, tai jis atsakė, "Taip".

Aš 2015-07-06 paskambinau jo tėvui Algiui Vervečkai su kuriuo turiu gerus santykius. Algis Vervečka tikino, kad tai įvyko "paskutinį kartą". Aš tačiau paaiškinau, jog rašysiu skundą ir prašysiu policiją tirti toliau. Girdėjau kaip jo sūnus Eimantas Vervečka pasakė, "Aš jį mušiu." Toliau ragelį paėmė žmogus, kuris prisistatė, kaip 14 metų buvęs Pivašiūnų parapijos zakristijonu. Tai būtų Sigitas Džerva. Jisai dėstė, jog melstis galima tik bažnyčioje, tik sekmadieniais, ne šiokiadieniais ir ne ant kelio. Žodžiu, apie mane prisigalvoja, kaip tinka ir būtent aš kaltas. Aš jį ramiai išklausiau.

Su pagrindu bijau, kad Eimantas Vervečka kartą atėjęs į mano namus, nesulaukęs rimto atsako, bet kada susigalvojęs sugriš. Nesulaukiu tokios pagalbos iš policijos, kuri jį verstų susimąstyti ir susilaikyti. Užtat pats drįsau pas jį eiti ir susitaikyti, ar bent susigaudyti kokia jo būseną, ar tiesiog jį paruošti, kad aš naujai kreipsiuosi į policiją, kad jis suprastų, jog jam nelinkiu blogo, betgi drįstu pas jį eiti, kaip kad jis pas mane, tiktai priešingu elgesiu.

Ogi beveik visi mano kaimynai mane mokė, "tai ne mūsų reikalas", "tik neturėk su juo reikalų". Betgi būtent jis atėjo į mano namus! Kaip supratau, visi jo bijo. Tik vienas kaimynas palygino įvykį su tarnyste rusų armijoje ir mane suprato, jog galiu duoti Eimantui Vervečkai suprasti, kad man nesveika likti auka, kad verčiau jisai manęs bijo, negu aš jo.

Taigi, mąstydamas, kaip mylėti savo priešą, kaip viską suvokti iš jo pusės, jam sugalvojau padovanoti puslitrį lietuviškos degtinės, nors pats visai negeriu. Pridėjau laišką: "Eimantai Vervečka, Noriu su Jumis gyventi geruoju, tad dovanuju Jums šią dovaną. Jus suprantu, kaip rimtą ir smarkų žmogų. Tad tuo pačiu pasitikrinu, ar Jūs man nelinkite blogio, ar man negrasinate. Pasikliauju Jumis, Jūsų gimine, policija ir Dievu. Andrius Kulikauskas, +370 607 27 665." Dviračiu nuvažiavau į jų kiemą. Mano dovaną priėmė jo motina Marytė Vervečkienė. Ji pyko ant manęs ir liepė neturėti su juo reikalų. Aš paaiškinau, jis gi į mano namus atėjo. Ji mokė, jog šventi privalo atleisti.

Bendrai, Eimantas Vervečka yra žmogus ieškantis su kuo muštis, skriaudžiantis kitus, betgi jų nesuvaldomas, pergyvenantis, kad mano maldos veiksmingos, ir tiriantis, kaip jisai galėtų mane įveikti. Jisai savo žodžiais ir smūgiais tiria, kaip atsiliėpsiu. Aš turiu pagrindo bijoti, jog jo žodžiai ir smūgiai yra rimti ir galiu bet kada sulaukti rimtesnių, mane žalojančių. Ogi aš esu tas pilietis, visgi drįstantis jam paprieštarauti, taip kad jis negrasintų nė man, nė silpniesiems.

Eimanto Vervečkos grasinimus galima tirti toliau

Mačiau, jog Eimantą Vervečką iki mano namų atvežė vairuotojas, su kuriuo išvažiavo. Šį vairuotoją galima nustatyti ir jį apklausinėti. Ką jam pasakė Eimantas Vervečka, prašydamas jo sustoti prie mano namų? Kodėl neįvažiavo į mano kiemą, jeigu, kaip Eimantas tvirtino, mane ten matė? Ar vairuotojas girdėjo, kaip kieme šaukiau kaimynų pagalbos: "Vytautai! Danguole! Tautvydai!" Ar jisai matė, kaip išbėgau ant kelio? Aš gi įsiminau jo raudono furgono numerį. Ką vairuotojui paskui pasakojo Eimantas Vervečka?

Taip pat galima apklausinėti buvusį zakristijoną Sigitą Džervą. Ar jisai prisimena, kaip Eimantas Vervečka apie mane pasakė, "Aš jį mušiu." Ar jam Eimantas Vervečka pasakojo, ar jam gyrėsi, kaip su manimi elgėsi? Galima ir daugiau tokių pažįstamų apkalbinti.

Galima naujai apklausinėti Eimantą Vervečką ir parodyti jog jo liudijimai yra melagingi. Didesnė dalis mano kiemo nematoma nuo kelio. Tad kur ir kada jisai mane pastebėjo? Galima apklausinėti

liudytojus, Vytautą, Danutę, Virginiją Vervečkas, ką aš jam kalbėjau jų kieme. Su Eimantu Vervečka kalbėjau ko mažiau ir nė žodžio apie maldas nė tikėjimą. Ir būtent jisai jų kieme mane kalbino. Tad jisai meluoja tvirtindamas, jog aš primygtinai įkalbinėjau eiti į koplyčią melstis, priekaištavau dėl gėrimo ir giminaičio girdymo alkoholiu. Kada aš jam siūliau melstis, kaip jisai tvirtino?

Siūlau apklausinėti Eimanto Vervečkos pažįstamus ir jį patį, kaip dažnai jisai mušasi? Ir kodėl taip dažnai? Jo elgesys ir būdas, daugeliui žinomi, yra jo grasinimų pagrindas.

Ramūnas Griškonis ištyrė paviršutiniškai

Policijos pareigūnas Ramūnas Griškonis atvykęs į mano namus buvo mandagus tačiau manęs niekaip neramino jog į šį įvykį žiūri rimtai. Esu gimęs, augeš Amerikoje, kur kiek skiriasi įstatymai ir požiūriai. Suprantu, jog čia Lietuvoje žmogus gali ateiti pas mane į namus ir mane mušti ir likti nekaltas prieš įstatymus. Tačiau policija gali suprasti jog visgi galima bandyti tokį žmogų pamokyti, jog taip nesielgtų. Nepatyrčiau, jog policijai tai rūpėtų.

Užtat teisiškai svarbu ar Eimanto Vervečkos grasinimus laikyti rimtais. Ramūnas Griškonis mane kalbino pamanyti, kad tie grasinimai nerimti, nors aš maniau visai priešingai. Aš jam aiškinau, jog tai kad man pavyko išsisukti iš muštynių, tai gi dėka mano elgesio ir laimės, bet ne Eimanto nuopelnas. Aš nuo jo pabėgau. Jis gi atėjo su tikslu susimušti. Tad kaip gi nelaikyti jo grasinimų rimtais?

Ramūnas Griškonis savo išvadas grindė pasikalbėjimais su Eimanto Vervečkos giminėmis, mano kaimynais Danute ir Virginija Vervečkomis. Betgi jų šeima labai priklausoma nuo Eimanto Vervečkos ir jo tėvo Algio Vervečkos, kuriems dirba Vytautas Vervečka. Bijo, kad Eimantas nebūtų nubaustas. Bijo, kad Vytautas netektų darbo. Užtat tenka tirti plačiau.

Ramūnas Griškonis aiškino, jog Eimantas Vervečka buvo girtas. Užtat galima jo grasinimų nepriimti rimtai. Aš paprieštaravau, jog Eimantas Vervečka bet koku atveju atsako už savo grasinimus, ir dar papildomai atsako už savo neblaivumą.

Ramūnui Griškoniui pabrėžiau, jog esu religinės neapykantos auka. Jis nesuprato, kaip tai įmanoma. Jis pasakė, juk jūs abu lietuviai, vadinasi, to paties tikėjimo - krikščionys. Aš jo paklausiau, argi visi lietuviai krikščionys. Jis tada klausė, kokio aš tikėjimo? Aš jam paaiškinau, tai gi mano asmeninis reikalas. Esmė, kad mane mušė dėl to, kad meldžiuosi, ir man trukdė bendrauti su Danute, Virginija ir Vytautu Vervečkomis, kad su jais nesimelsčiausi.

Manau yra tikslinga tirti ar Eimantas Vervečka man nerodė religinės neapykantos. Juk jisai man tvirtino, "Jeigu toliau taip melsiesi ir pudrinsi jiems [Vervečkoms] smegenis, tavęs nebebus!" Jisai pats savo liudijimu tvirtino, jog būtent aš jam "primygtinai įkalbinėjau eiti į koplyčią melstis" ir "per prievartą siūlau savo tikėjimą". Kaip gi jis įsivaizduoja tokią "prievartą"? Gali būti, jisai pats išsisakys, kokias "teises" jisai turi mane diskriminuoti, kaip ir kur privalau melstis.

Užtat apskundžiu nutarimą ir laikiu, kad mano pareiškimas būtų nuodugniau tiriamas. Prašau nustatyti ir apklausinėti papildomus liudytojus ir naujai apklausinėti Eimantą Vervečką. Prašau ištirti ar nesu jo religinės neapykantos auka.

Andrius Kulikauskas, gim 1964-12-17

Vytauto g. 15, Eičiūnų km., Butrimonių pšt., Alytaus raj., +370 607 27 665, ms@ms.lt